

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

21. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Iam verò si non nisi cum doctrina Evangelica adjuncta rectè administratur baptismus, Calvinus ipse in Ecclesia Catholica paruulus baptizatus, quæ doctrinam Evangelicam non adiungit, quomodo baptizatus fuit? Si non rectè, rebaptizari debuit & ad Anabaptistas transire. Si rectè, falsò & ineptè hîc cauillatur de sacro doctrinæ vinculo.

Sed & rursus, si non nisi à legitimis Ecclesiæ ministris administrari baptismus potest, Calvinus ab Ecclesiæ Romanæ ministro baptizatus, aut Ecclesiã Romanam verã esse Christi Ecclesiam, & ex consequenti ab ea recedens suum nefarium schisma agnoscere, aut iterum se minimè baptizatum fuisse fateri debet. Ita vndique Caluini stolidi & insulsi tergiversatio retunditur. De hoc autem postremo vide quæ latius *Lib. 4. olim à nobis disputata sunt in Opere nostro de Principiis fidei doctrinalibus. Cap. 21.*

21. *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi.*

Luculenta hæc est Christi Redemptoris promissio, fidelis sermo, & omni acceptione dignus. Reversurus ex hoc mundo ad patrem, suisque Apostolis suas partes resignans, *mittens eos in mundum*, sicut ipse à Patre missus fuerat, mandans illis *vt docerent omnes gentes*, vt Euangeliũ omni creaturæ prædicarent, vt baptizarent credentes, vt sua illis tradita mandata aliis traderent, & præfatus omnem sibi in cælo & in terra potestatem datam, ne de tanto illis mandato munere vel illi vel eorũ futuri successores quicquam trepidarēt; quasque deinceps absente magistro cælesti, præsidio quoque cælesti destituti viderentur; ad certam ac firmam fiduciam eorũ animos erigit, dicens: *Ecce, aduertite, & imis hoc cordibus reponite; Ego ipse qui hætenus vos docui semper, vobiscum sum, vobis docentibus, prædicantibus, mea sacramenta administrantibus adsum & adero semper, omnibus diebus*, absque vlllo temporis interuallo, absque vlla eclipsi vel defectu assistentiæ cælestis, *vsque ad consummationem seculi*, non vsque ad centum, ducentos, trecentos annos, vt vera Euangelij mei prædicatio postea extingatur aut obliteretur, sed tot annis ac seculis, quot seculum stabit ipsum.

*Christus
perpetuo
cum Ec-
clesia.
Ioan. 17.*

Frangit ad hæc Christi verba Calvinus, nec temperare sibi potuit, quin animi sui vlcus aperiret; & frustra contra stimulum calcitraret. *Non est (inquit) ferenda cleri Papalis improbitas, dum sacrilege sue tyrannidi hunc colorẽ inducunt. Negant*

*Ecclesia
firmitas
defendi-
tur.*

errare Ecclesiam posse quæ à Christo regitur. Prorsus hoc negant, Christi verbis ac promissione tam luculenta & perspicua freti: nec sacrilega tyrannidi sua hunc colorem inducunt, sed pro necessaria Christianorum obedientia, hanc certam & firmam causam adducunt, Pastoribus Ecclesie docentibus Evangelium obediendum esse, quia cum docentibus Pastoribus Christus ipse adest omnibus diebus, nec eos in doctrina errare sinet. Quæ igitur hæc improbitas est, Christi verba luculentissima, ac promissionem perspicuam pro Sanctæ Ecclesie firmitate proferre? Aut quam demum ob causam improbitatis eos arguit Calvinus qui ex his verbis negant Ecclesiam posse errare? An aliquid adferre Calvinus potest, cui improbitatis argui debeant? Videamus quid post tam acerbam criminationem in medium adfert, aut qua demum arte Christi tam clara verba eludere queat. *Quasi verò* (inquit) *Christus non secus ac gregarius quispiam miles alijs ducibus mercenariam operam locarit, ac non potius auctoritatem sibi in solidum retinens, se doctrina sua vindicem fore testatus sit, ut se eius ministri victores totius mundi fore confidant.* In hoc verborum fumo quid succi, quid ponderis aut rationis est? Inani vocum strepitu lectorem ludificat. *Qui enim?* An qui Ecclesiam errare posse negant, quia à Christo regitur, illi Christum pro gregario milite habent, qui suam operam alijs ducibus locarit? Quæ huius inanissimi garrus connexiono, quæ consequentia? An non prorsus contraria sequitur consideratio? Christum videlicet veluti Ducem primarium aut Principem potius & Imperatorem militiæ nostræ, suas vices alijs sub ducibus ac militibus demandasse? Idcirco enim Ecclesia non errat, quia à Christo regitur, quia Duce & Imperatore Christo Ecclesia militat. An igitur huic cavillo vllus hic locus erit? Planè nullas, nisi quòd in re grauissima ludere lectorem voluit. Rursum qui Ecclesiam errare posse negant, quia à Christo regitur, an illi Christum sua auctoritate spoliant, ut ipsam sibi solide non retineant? At quæ maior Christo auctoritas tribui potest, quàm ut dicamus *Ecclesiam uniuersam à Christo regi*, ideoque illam errare non posse?

*Verborum
fumu.*

Sed quid tandem post hæc inanissima cavilla Christo tribuendum censet Calvinus, dicenti, *Eccce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem seculi?* *Se* (inquit) *doctrina sua vindicem fore testatus est, ut se eius ministri victores totius mundi fore confidant.* Quamuis Christus in his verbis se potius doctrinæ suæ custodè quàm vindicem pro-

nun-
stent
dicat
quia
doct
& q
verb
mini
mod
dient
Paul
obedi
dient
glori
verbi
fidei
nisi
ricate
illis
dieb
aliud
Eccle
idem
rend
nega
darg
aliud
proh
lecto
bent
uinu
uinc
verb
nefat
cum
fiam
tori

nuntiet, & adesse Ecclesiae suae, patrocinium, praesidium, assistentiam & auxilium gratiae magis proprie noceat, quam vindicationem violentam aduersus Ecclesiam suam hostes; tamen quia penè in idè vtrumque recidit, & doctrinae vindex etiam doctrinae custos ac conseruator dici potest, transeat illa pars, & quo sensu doctrinae suae vindicem Christus se fore in his verbis iuxta Caluinum testetur, videamus. *Ut se (inquit) eius ministri victores totius mundi fore considant.* Rectè. At quomodo tandem *victores totius mundi erunt*, nisi quia ad obedientiam fidei totum mundum pertrahent? De quo genere Paulus Apostolus: *Accepimus gratiam & Apostolatam ad Rom. I. obediendum fidei, vel, ut Caluinus ac Beza verti voluit, ad obedientiam fidei, in omnibus gentibus, pro nomine eius*: id est, ad gloriam nominis Christi. Hæc autem victoria mundi, quoad verbi Dei ministros, Pastores & Doctores, & hæc obedientia fidei populorum, quo tandem modo perpetua & firma erit, nisi quia nec Pastores docendo, nec populus obediendo à veritate caelestis doctrinae aberrabunt, Christo duce ac magistro illis semper praesente, & Ecclesiam suam regente omnibus diebus vsque ad cõsummationem sæculi? An ergo in effectu aliud dicit Caluinus quàm clerus dicit Catholicus? Videlicet Ecclesiam errare non posse quæ à Christo regitur? Quòd si idem cum Catholico clero dicit, quare improbitatis non ferendæ homo improbus clerum Catholicum arguit? Quare negat ipse posse errare Ecclesiam, & alios hoc negantes redarguit? Quòd si idem Caluinus non dixit, sed nescio quid aliud dicere voluit; profectò tum verborum Christi sensum prorsus deseruit tum in suis verbis nõ nisi fucum & fraudem lectori facere voluit, quæ aliud in cortice, aliud in recessu habent; aliud loquuntur, & aliud sentiunt. Vtrumuis eligat Caluinus, vel improbitatis manifestæ vel fraudis affectatæ conuincitur. Manet interea firmum iuxta luculentissima Christi verba, *Ecclesiam errare non posse*, ideòque grauiter errare ac nefatio scelere se obstringere omnes, Caluinum imprimis cum suis Calvinistis, qui & tot sæculis errasse Christi Ecclesiam contra Christum blasphemant, & ab ea veluti foedis erroribus contaminata impiè recesserunt.

*Antidotorum contra venenã hereticã in Euangelium
secundum Matthæum,*

F I N I S.

V 2